

Trong rừng sâu, các cô tiên được báo tin mùa đông lạnh lẽo đang đến gần.

Sông suối đóng băng, gió thổi ào ào, lạnh buốt. Và tuyết trắng xoá sẽ bao phủ khắp nơi nơi.

Các cô tiên thì thầm to nhỏ với bác cú mèo. Rồi chẳng bao lâu sau, cả khu rừng đều biết.

Mèo mun không vui chút nào!
Cô bé chỉ thích ánh mặt trời
ấm áp, còn mùa đông lạnh
thì chẳng thích đâu!

Mùa đông ư, lúc nào mèo mun
cũng phải đi tất và mặc áo khoác
to đùng, tay chân thì lạnh cóng,
mũi thì đỏ lựng.

Ngược lại, sói nhỏ rất vui.

Cậu đã mong mùa đông lạnh lẽo, ẩm ướt này từ lâu lắm rồi, bởi cậu có một chiếc áo khoác mới chưa mặc lần nào.

Chiếc áo khoác rất đẹp với màu cam tươi và xanh nước biển, có sọc ngang và chấm hồng nho nhỏ. Cùng với áo cam, sói nhỏ sẽ đi đôi boot cùng màu!

Bà đã may áo khoác này cho sói nhỏ với tất cả yêu thương. Chỉ là trời chưa lạnh để cậu mặc mà thôi!

Nhưng bây giờ, gió lạnh, tuyết rơi, sói nhỏ có thể mặc áo khoác để đi chơi được rồi!

Sói nhỏ vừa đi vừa
huýt sáo ngân nga bài hát
yêu thích của mình.

Một bạn chó nâu, hai bạn gấu mèo
và một bạn chuột ở đâu chạy đến.

Đột nhiên, sói nhỏ cảm thấy có chuyện chẳng lành:
Hai bạn gấu mèo thì không sao nhưng còn
bạn chó nâu trông mặt mũi rất tức giận.

Và bạn chuột gần đó... trông cũng khá xấu tính.
Nhưng cái mũi đáng yêu của bạn ấy đang
ứng hồng như một viên kẹo.

Chó nâu gầm lên với sói nhỏ: “Trông mày như chú hề vậy! Áo mày mặc là áo con gái mà!”.
Nói xong, nó đẩy sói nhỏ xuống.

Bạn chuột liên ném quả bóng tuyết thật mạnh vào mắt sói nhỏ. Hai bạn gấu mèo cười phá lên trong khi sói nhỏ đang cố kìm để không bật ra tiếng khóc.

Sau khi những kẻ xấu tính ấy rời đi,
sỏi nhỏ phúi phúi tuyết trên mặt.